

tænkt disse Spørgsmaal igennem, at man i § 10 vil sætte: det kan forbydes Personer, der lide af de i denne Lov omhandlede Sygdomme, at deltage i Tilberedelsen af Levnedsmidler i Restaurationer eller lignende Steder. Man faar ikke at vide, hvem der kan forbyde det, og hvorledes deres Sygdom skal konstateres. Ja, der er den simple Maade med Tuberkulinprøven; saa kan man se, om vedkommende Person reagerer, det kunde maaske benyttes som Kendetegn, saa man i dette Tilfælde kunde undgaa det Skik, de ellers skulle bære, men denne Fremgangsmaade er dog næppe heldig, og det synes altsammen at tyde paa, at man er inde paa en Vej, man ikke kan komme frem ad. Hvis det var muligt paa Grundlag af dette eller i Anledning af dette at faa vedtaget visse simple Bestemmelser, som man kan faa Befolkningens Sympati og Interesse vakt for, saaledes at man, som den ærede Justitsminister udtalte, kan arbejde videre med smaa Stridt for at bekæmpe Tuberkulosen, saa have de ærede Forslagsstillere nogen Fortjeneste, men jeg tvivler paa, at det kan lade sig gøre paa dette Grundlag.

S. Bøjesen: Jeg kunde for saa vidt have frasalbet Ordet, som de fleste ærede Talere lige fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ere fremkomne med Udtalelser, der have styrket min Overbevisning om, at der er saa mange Vanskeligheder ved denne Lov, at jeg ikke ser, hvorledes den skulde komme igennem i sin nuværende Form. Jeg indrømmer, at den hviler paa en levende Høflighed for Samfundets Interesse, og for saa vidt vilde jeg gerne være med til at støtte den, men jeg kan dog ikke se andet, end at den skyder over Maalet; den er ligefrem bleven temmelig haardhjertet og indeholder i det hele meget irrationelle Bestemmelser for de forskellige Medmennesker, der ere implicerede i Sagen. Der er dog et Par Punkter i Loven, som jeg gerne ønsker at omtale, da de ikke ere blevne berørte af andre Talere. Der staar saaledes i § 1: „Under denne Lovs Bestemmelser henhøre alle Sygdomme af tuberkulos Oprindelse, for saa vidt de ere forbundne med sygelige Afsondringer.“ Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne htrede i sin Indledning, at ikke alle Arter af Tuberkulose vare smitsomme; der var „indre“ Sygdomme, som ikke smittede. Efter hvad jeg har faaet at vide gennem Konference med sagkyndige paa dette Omraade, er der forskellige af disse Sygdomme, der dog muligvis ere smitsomme, men maaske den ærede Ordfører vil kunne

afkræfte det. Jeg skal saaledes nævne Skrofulose, Lupus, Ved-Tuberkulose, Tarm-Tuberkulose og Nyre-Tuberkulose, der alle ere forbundne med sygelige Afsondringer, i alle Tilfælde paa et bestemt Stadium af Sygdommen. Den ærede Ordfører undtog Hjerne-Tuberkulosen, som jo ikke heller gerne skulde være forbunden med sygelige Afsondringer. Alle ovennævnte Sygdomme maatte vistnok komme med under Loven, saafremt Kirurgen skal gribe ind, og det vilde da blive en meget betydelig Opgave for Lægerne at skulle anmelde og protokoltere alle disse forskellige Sygdomme, som mere eller mindre bevidst findes hos en Mængde Medmennesker. Det upraktiske og inhumane i Loven ligger deri, at man vil fordrø, at enhver, der gaar med en saadan Sygdom, skal vide Bæstet derom. Tidligere har man med Glid søgt at skjule en saadan Sygdom for Patienten, og det har man jo nogenledes kunnet, saa længe Sygdommen tog fat paa de indre Dele, jeg nævnte. Det er ogsaa blevet fremført som en Anke fra forskellige andre Sider, at det var meget inhumant over for Menneskeheden, at de syge tidlig og sild skulde vide Bæstet om, at de gik med en saadan udelæggende Sygdom. — § 4 er allerede bleven berørt af forskellige Talere; der findes dog et enkelt nyt Punkt, som jeg kunde ønske forandret. Det hedder: „Naar en syg, der „har lidt“ af en af de i denne Lov omhandlede Sygdomme, afskaar ved Døden eller forandrer Bopæl“ . . . . der burde vel nærmere staa: en, som „lider“ deraf; ligeledes maatte der tilføjes, at de, som bo i en saadan Bopæl, ogsaa burde tilføjes, og at en saadan Bopæl, hvor ogsaa andre Mennesker komme og aande, burde desinficeres lige saa vel som i det Tilfælde, hvor der findes Dødsfald eller Flytning Sted. — Blandt de Følg, over for hvem denne Lov maatte kaldes særlig inhuman, skal jeg i Righed med andre Talere nævne Hotelvæbter og Indhavere af Pensionater osv. Disse sidste staa ganske vist ikke nævnte her i Forslaget; men de hde dog alle midlertidigt Ophold til andre. Disse Følg vilde efter min Mening være saare uheldig stillede i en stor By som Kjøbenhavn og for Resten i andre større Byer, hvis det blev faaet fast, at de skulde efterkomme hvad der påbyhdes i dette Lovforslags § 6. Det vilde ikke blot være uheldigt for dem, men ogsaa for det tilreisende Publikum, thi en Vært vilde næppe tage imod en Mand, der led af denne Sygdom, forinden den reisende kunde bevise, at han ikke havde Tuberkulose; gif han med en Spyttelaste i Lommen — og det gør jo for Resten mange Følg, der ere